

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) NUTARTIS

2019 m. rugsėjo 24 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo – Valstybės pagalba – Italijos valstybės pagalbos schema, skirta tam tikriems socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjams – Išlaidos, susijusios su darbuotojų nebuvimu darbe dėl motinystės ir pagalbos priklausomiems šeimos nariams – Valstybės pagalba privačioms įmonėms – Sprendimas nereikšti prieštaravimų – Nebuvimas nepalankioje konkurencinėje padėtyje – Tiesioginės sąsajos nebuvimas – Nepriimtinumai“

Byloje T-491/17

Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza „Opere Pie d’Onigo“, įsteigta Pederoboje (Italija), atstovaujama advokato G. Maso,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujama L. Armati ir D. Recchia,

atsakovę,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2017 m. kovo 27 d. Komisijos sprendimą nepateikti prieštaravimų dėl Italijos valstybės pagalbos schemos, skirtos tam tikriems privatiems socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjams (valstybės pagalba SA.38825 (2016/NN)) (OL C 219, 2017, p. 1),

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Prek, teisėjai F. Schalin (pranešėjas) ir M. J. Costeira,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovė *Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza „Opere Pie d’Onigo“* yra Italijoje įsteigtas savarankiškas pelno nesiekiantis viešasis subjektas, turintis socialinės rūpybos ir labdaros organizacijos (IPAB) statusą ir teikiantis socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugas, pavyzdžiui, pagyvenusiems ar

* Processo kalba: italų.

- neįgaliems asmenims. 2014 m. gegužės 20 d. Europos Komisija gavo ieškovės skundą; vėliau jos reikalavimus parėmė kiti savarankiški pelno nesiekiantys viešieji subjektai – IPAB ar viešasis paslaugas asmenims teikiančios įmonės (APSP) (toliau – skundus pateikę asmenys). Devyniolikos iš jų buveinė yra Venete (Italija).
- 2 Skunduose buvo nurodyta, kad tik privatūs socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjai, priešingai nei savarankiški pelno nesiekiantys viešieji subjektai, kaip IPAB ir APSP, gali naudotis tokiomis nacionalinėmis priemonėmis (toliau – nagrinėjamos nacionalinės priemonės):
 - dalyvauti draudimo sistemoje, kurią administruoja *Istituto nazionale per la previdenza sociale* (Nacionalinis socialinio draudimo institutas, Italija; toliau – INPS), dėl motinystės ir tėvystės apsaugą ir paramą reglamentuojančiose nuostatose – 2001 m. kovo 26 d. *decreto legislativo n. 151 – Testo unico delle disposizioni legislative in materia di tutela e sostegno della maternità e della paternità, a norma dell'articolo 15 della legge 8 marzo 2000, n. 53* (Įstatyminis dekretas Nr. 151 dėl konsoliduotų motinystės ir tėvystės apsaugą ir paramą reglamentuojančių nuostatų pagal 2000 m. kovo 8 d. Įstatymo Nr. 53 15 straipsnį) – nustatytų išlaidų (2001 m. balandžio 26 d. GURI paprastasis priedas, Nr. 93, p. 1), ir
 - gauti išlaidų, kurių darbdaviai patiria dėl 1992 m. vasario 5 d. *legge n. 104 – Legge quadro per l'assistenza, l'integrazione sociale e i diritti delle persone handicappate* (Paramos neįgaliesiems asmenims, jų socialinės integracijos ir teisių įstatymas Nr. 104; GURI Nr. 39; 1992 m. vasario 17 d. GURI paprastasis priedas, Nr. 30) 33 straipsnyje numatytų atostogų darbuotojams, kurie padeda sunkią negalią turintiems šeimos nariams, Įstatyminio dekreto Nr. 151 42 straipsnio 5 dalyje (Įstatymo Nr. 104 33 straipsnis) numatytų dvejų metų trukmės apmokamų atostogų ir dėl kitų rūšių atostogų (Įstatyminis dekretas Nr. 151, iš dalies pakeistas 2003 m. balandžio 23 d. Įstatyminiu dekretu Nr. 115), kompensaciją.
 - 3 Skundus pateikusių asmenų teigimu, jų atstovaujamos IPAB ir APSP tiesiogiai patyrė išlaidų, susijusių su nagrinėjamomis nacionalinėmis priemonėmis, neturėdamos galimybės mokėti įmokų INPS ir pasinaudoti atitinkamomis išmokomis (motinystės ir tėvystės atostogos) ir negaudamos iš INPS (ir galiausiai iš valstybės) jokio išlaidų atlyginimo dėl kitų rūšių atostogų. Jų teigimu, taip buvo suteiktas atrankusis pranašumas ir valstybės pagalba privatiems socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjams, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
 - 4 Be to, skundus pateikę asmenys teigė, kad nors jie istoriškai vertinami kaip viešieji subjektai, kuriuos tikrina valstybė, kiek tai susiję su valdymo teisėtumu ir pagrįstumu ir siekiant išvengti turto iššvaistymo, iš tikrųjų jie yra savarankiški subjektai, funkcionuojantys iš nuosavų lėšų, todėl turi būti laikomi privatinės teisės reglamentuojamais subjektais. Jie tvirtino, kad Italijos valstybė turi pakeisti jų statusą ir leisti jiems naudotis draudimu grindžiama socialinio draudimo sistema, t. y. INPS administruojama sistema.
 - 5 Kitaip tariant, skundus pateikę asmenys skundėsi skirtingu požiūriu į viešuosius ir privačius socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjus, kiek tai susiję su tam tikrų išmokų pagal darbo sutartį dirbantiems darbuotojams padengimu ir su tuo, kad Italijos valstybė laiko juos viešaisiais, o ne privačiais subjektais.
 - 6 2014 m. rugpjūčio 8 d. ir 6 d. raštais Komisijos tarnybos Italijos valdžios institucijoms pateikė nekonfidencialias skundų versijas. Italijos valdžios institucijos atsakymą pateikė 2014 m. rugsėjo 25 d. rašte. 2014 m. gruodžio 10 d. Komisijos tarnybos paprašė pateikti daugiau informacijos. 2015 m. gegužės 7 d. Komisijos tarnybos telefonu paprašė Italijos valdžios institucijų pateikti papildomos informacijos. Italijos valdžios institucijos atsakymą pateikė 2015 m. birželio 5 d. rašte. 2015 m. rugpjūčio 5 d. raštu Komisijos tarnybos pateikė Italijos valdžios institucijoms dar vieną prašymą dėl informacijos pateikimo; į jį Italijos valdžios institucijos atsakė 2015 m. spalio 12 d. raštu.

- 7 2016 m. kovo 16 d. Komisijos tarnybos išsiuntė skundą pateikusiems asmenims preliminaraus vertinimo raštą, kuriame nurodė, kad skundžiama priemonė nėra valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Į jį skundą pateikę asmenys atsakė 2016 m. balandžio 13 ir 22 d., pateikė daugiau informacijos ir paprašė Komisijos tarnybų persvarstyti savo poziciją. 2016 m. gegužės 19 d. raštu Komisijos tarnybos patvirtino savo pirminį vertinimą, kad nagrinėjama priemonė nėra valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. 2016 m. gegužės 26 d. raštu skundą pateikę asmenys paprašė, kad preliminarios Komisijos tarnybų išvados būtų įtrauktos į oficialų sprendimą. Dėl to 2017 m. kovo 27 d. Komisija priėmė sprendimą C (2017) 1939 *final* dėl valstybės pagalbos SA.38825 „Tariama valstybės pagalba privatiems socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjams“ (toliau – ginčijamas sprendimas). Kadangi SESV 107 straipsnyje nurodyti priemonės pripažinimo valstybės pagalba kriterijai yra kumuliaciniai, Komisija priėmė galutinį sprendimą tik dėl atrankumo kriterijaus ir papildomai dėl kriterijaus, susijusio su pranašumo egzistavimu, siekdama konstatuoti, jog minėtos priemonės nėra valstybės pagalba.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 8 2017 m. rugpjūčio 1 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.
- 9 2017 m. lapkričio 9 d. Komisija pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai dokumentą, kuriuo pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalį pareiškė nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą.
- 10 Dėl to pagal Procedūros reglamento 144 straipsnio 3 dalį buvo sustabdytas atitinkamai 2017 m. spalio 13 d. *Ipab di Vicenza*, 2017 m. spalio 23 d. *Ipab Casa Gino e Pierina Marani*, 2017 m. lapkričio 9 d. *Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadella*, 2017 m. lapkričio 10 d. *Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona „Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo“* prašymų leisti įstoti į bylą palaikyti ieškovės reikalavimų ir 2017 m. lapkričio 22 d. Italijos Respublikos prašymo leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų nagrinėjimas.
- 11 2018 m. sausio 5 d. ieškovė pateikė pastabas dėl nepriimtinumą grindžiamo prieštaravimo.
- 12 2018 m. balandžio 13 d. nutartimi Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas, remdamasis Procedūros reglamento 69 straipsnio b punktu, sustabdė bylos nagrinėjimą, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą sujungtose bylose *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci* (bylos Nr. C-622/16 P–C-624/16 P).
- 13 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendime *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873) Teisingumo Teismas patvirtino, kad pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos paskutinę sakinio dalį ieškiniai minėtose bylose yra priimtini.
- 14 2018 m. lapkričio 7 d. taikydamas proceso organizavimo priemonę Bendrasis Teismas paprašė šalių nurodyti 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873) pasekmes šiai bylai. Komisija ir ieškovė pateikė atsakymus Bendrajam Teismui atitinkamai 2018 m. lapkričio 19 ir 23 d.
- 15 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą;

- konstatuoti, kad egzistuoja dar viena valstybės pagalbos priemonė, pagal kurią tik privatūs socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugas teikiantys subjektai gali naudotis draudimo sistema, kurią administruoja INPS, kiek tai susiję su motinystės ir tėvystės apsaugą ir paramą reglamentuojančiose nuostatose numatytais išlaidomis;
- pripažinti, kad viena iš valstybės pagalbos priemonių ar jos abi gali būti panaikintos teisės aktu pakeitimais;
- pripažinti, kad abi pirmiau nurodytos priemonės yra valstybės pagalba (nes atitinka valstybės pagalbos, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnį, sąlygas), kurią Komisija išnagrinėjo savo dviejose preliminariose 2016 m. kovo 16 d. ir gegužės 19 d. nuomonėse, bet nenagrinėjo ginčijamame sprendime;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

16 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepriimtina;
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 17 Pagal Procedūros reglamento 130 straipsnio 1 ir 7 dalis, jeigu atsakovas prašo, Bendrasis Teismas gali priimti sprendimą dėl nepriimtumo arba kompetencijos nebuvimo nepradėjęs bylos nagrinėti iš esmės.
- 18 Kadangi nagrinėjamu atveju Komisija paprašė priimti sprendimą dėl nepriimtumo, Bendrasis Teismas, manydamas, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, nusprendžia išnagrinėti šį prašymą netęsdamas proceso.
- 19 Nepriimtumu grindžiamame prieštaravime Komisija teigia, kad faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis remiasi ieškovė, nuosekliai ir suprantamai neišplaukia iš ieškinio teksto ir kad reikalavimai išeina iš ieškinio dėl panaikinimo dalyko ribų. Ji taip pat teigia, kad ieškinyje nepriimtinas, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos paskutinę sakinio dalį.
- 20 Ieškovė nesutinka su Komisijos argumentais. Ji teigia, kad ieškinyje yra pakankamai aiškus ir kad Bendrasis Teismas gali pripažinti, jog nagrinėjamos priemonės yra valstybės pagalba, net jei ginčijamame sprendime Komisija priėmė sprendimą tik dėl atrankumo kriterijaus ir papildomai dėl pranašumo, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnį, egzistavimo. Ieškovė tvirtina, kad pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos paskutinę sakinio dalį ieškinyje yra priimtinas. Iš tikrųjų, ginčijamas sprendimas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių ir kuris tiesiogiai veikia ieškovės teisinę padėtį. Šiuo klausimu ieškovė remiasi 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimu *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873).
- 21 Bendrasis Teismas mano, kad prieš nagrinėjant, jei reikia, kitus Komisijos nurodytus nepriimtumo pagrindus pirmiausia reikia išnagrinėti ieškinio priimtumą pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos paskutinę sakinio dalį. Kaip nurodyta šios nutarties 20 punkte, iš minėtos nuostatos matyti, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl tiesiogiai su juo susijusių reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

- Atsižvelgdamas į bylos aplinkybes, Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti tiesioginės sąsajos kriterijų, o vėliau prireikus – kitus SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos paskutinėje sakinio dalyje nurodytus kriterijus.
- 22 Dėl tiesioginės sąsajos kriterijaus ieškovė visų pirma teigia, kad ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai su ja susijęs, nes pagal jį Italijos Respublika privačioms įmonėms, teikiančioms socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugas, gali taikyti priemonę dėl darbo jėgos išlaidų, ir kad šis sprendimas savaime daro teisinį poveikį tik pagal Europos Sąjungos teisės aktus be jokių kitų tarpinių taisyklių, o tai leidžia Italijos Respublikai taikyti nagrinėjamą priemonę. Ieškovė primena, kad Komisija neginčija, jog ieškovė, kaip ir 21 kitas 2014 m. Komisijai skundą dėl neteisėtos valstybės pagalbos pateikęs viešasis subjektas, veikia Italijos socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų rinkoje ir konkuruoja su privačiais paslaugų teikėjais. Viešieji subjektai turi tas pačias pajamas kaip ir privatūs paslaugų teikėjai, tačiau didesnes sąnaudas dėl nagrinėjamų nacionalinių priemonių. 21 viešojo subjekto skunde ir ieškinyje įvertinta reali žala, kurią patiria viešieji socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjai, nes jie negali naudotis nagrinėjamomis nacionalinėmis priemonėmis, kurios skirtos tik privatiems paslaugų teikėjams. Ieškovė iš esmės paaiškina, kad, atsižvelgiant į tai, jog didžiausią socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjų sąnaudų dalį (maždaug 70 proc. apyvartos) sudaro darbo užmokesčio išlaidos, dėl negalėjimo naudotis nagrinėjamomis nacionalinėmis priemonėmis jos patirta žala sudaro apie 528 000 EUR per metus. Ieškovė taip pat paaiškina, kad pagal SESV 107 straipsnį aktuali faktinė situacija, kurioje ji kaip valstybės įmonė priešpastatoma tas pačias paslaugas teikiančioms privačioms įmonėms, yra socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų rinka, kaip ji apibrėžta 2000 m. lapkričio 8 d. *legge n° 328 – Legge quadro per la realizzazione del sistema integrato di interventi e servizi sociali* (Įstatymas Nr. 328, vadinamas „Pagrindų įstatymu, įgyvendinančiu pagalbos ir socialinių paslaugų integruotą sistemą“; GURI Nr. 265, 2000 m. lapkričio 13 d. GURI Nr. 186 paprastasis priedas, p. 1).
- 23 Reikia priminti, kad, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, pagal SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatytą sąlygą, kad fizinis ar juridinis asmuo turi būti tiesiogiai susijęs su sprendimu, dėl kurio pareikštas ieškinys, reikalaujama, kad būtų įvykdyti du kumuliaciniai kriterijai, t. y. kad ginčijama priemonė, pirma, darytų tiesioginę įtaką asmens teisei padėčiai ir, antra, nepaliktų jokios diskrecijos už jos įgyvendinimą atsakingiems adresatams, nes ji yra visiškai automatinė ir išplaukia tik iš Sąjungos teisės aktų, netaikant kitų tarpinių normų (žr. 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci*, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 24 Konkrečiai dėl su valstybės pagalba susijusių taisyklių reikia pabrėžti, kad jų tikslas – apsaugoti konkurenciją. Taigi šioje srityje aplinkybė, kad Komisijos sprendimas palieka visą nacionalinių priemonių, dėl kurių ieškovė šiai institucijai adresuotame skunde nurodė, kad jos nesuderinamos su šiuo tikslu ir dėl jų ji atsiduria nepalankioje konkurencinėje padėtyje, poveikį, leidžia daryti išvadą, jog šis sprendimas tiesiogiai veikia jos teisinę padėtį, konkrečiai kalbant, iš SESV nuostatų valstybės pagalbos srityje išplaukiančią jos teisę nepatirti aptariamomis nacionalinėmis priemonėmis iškraipytos konkurencijos (žr. 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci*, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 25 Vis dėlto reikia priminti, kad apie ieškovės tiesioginę sąsają negalima spręsti remiantis tik konkurencinio santykio galimybe (šiuo klausimu žr. 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci*, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 26 Kadangi tiesioginės sąsajos sąlyga reikalauja, kad ginčijamas aktas tiesiogiai darytų poveikį ieškovės teisei padėčiai, Sąjungos teismas privalo patikrinti, ar ieškovė tinkamai išdėstė priežastis, kodėl dėl Komisijos sprendimo ji gali atsidurti nepalankioje konkurencinėje padėtyje ir dėl tos priežasties gali

būti daromas poveikis jos teisinei padėčiai (2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci*, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 47 punktą).

- 27 Ieškovė iš esmės tvirtina patirianti žalą dėl to, kad jai tenka didesnės darbo užmokesčio išlaidos nei privatiems socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjams, kurie naudojami nagrinėjamos nacionalinėmis priemonėmis, kurias Italijos valstybė toliau taiko dėl ginčijamo sprendimo.
- 28 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ieškovai byloje, kurioje priimtas 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimas *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 50 punktą), pateikę pagrindžiančius įrodymus, įrodė, kad jų atitinkamos įstaigos yra visiškai greta subjektų, kurie *a priori* atitinka reikalavimus, kad būtų galima taikyti ginčytame sprendime įvertintas nacionalines priemones, kad jie vykdo panašią į jų veiklą ir dėl to veikia tose pačiose paslaugų ir geografinėse rinkose.
- 29 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad vien žalos dėl didesnių darbo užmokesčio išlaidų nei privačių subjektų, veikiančių Italijos „socialinės ir sveikatos priežiūros“ paslaugų rinkoje, nurodymas savaime negali tinkamai atskleisti priežasčių, dėl kurių ieškovė gali atsidurti nepalankioje konkurencinėje padėtyje dėl ginčijamo sprendimo ir dėl to gali būti daromas poveikis jos teisinei padėčiai. Šiuo klausimu reikia pasakyti, kad nagrinėjamos nacionalinės priemonės numatytos ne tam tikroms paslaugoms ar konkrečioms geografinėms rinkoms, bet apskritai privatiems ūkio subjektams Italijoje. Be to, reikia pabrėžti, kad net jei Įstatymas Nr. 328 kaip pagrindų įstatymas dėl savo pobūdžio gali būti susijęs su socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugų teikėjais, jame pateiktos bendro pobūdžio nuorodos dėl sektoriaus organizavimo, tačiau nėra konkrečios informacijos apie atitinkamą rinką, todėl neįmanoma nustatyti, ar visi ūkio subjektai, kuriems jis taikomas, konkuruoja tarpusavyje.
- 30 Tokiomis aplinkybėmis reikia patikrinti, ar ieškovė tinkamai nurodė rinką, kurioje ji veikia, ir paaiškino, su kokiais subjektais, kuriems gali būti taikomos nagrinėjamos nacionalinės priemonės, ji konkuruoja, kad būtų galima nustatyti, kokį neigiamą poveikį nacionalinės priemonės, paliktos galioti ginčijamam sprendimui, galėtų turėti jos galimybei konkuruoti.
- 31 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad ieškovė teikia socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugas ir, kaip matyti iš bylos medžiagos, ji įsteigta Veneto regiono Pederobos savivaldybėje. Ieškovė mano, kad ji konkuruoja su privačiais subjektais, teikiančiais socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugas. Ji nurodo tam tikras kitų Sąjungos valstybių narių įmones, kurios įsteigtos Italijoje ir veikia tame pačiame sektoriuje, siekdama įrodyti, kad poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnį, kriterijus nagrinėjamu atveju yra tenkinamas.
- 32 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad, pirma, ieškovės argumentai ir šios nutarties 31 punkte nurodyti faktai neleidžia nustatyti atitinkamos rinkos ir jos konkurencinės situacijos. Ieškovė tik paminėjo socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugas, apimančias, pavyzdžiui, senyvo amžiaus asmenų priežiūrą, tačiau nenurodė, kokiomis sąlygomis šios paslaugos teikiamos, ir nepaaiškino, ar sąvoka „socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugos“ daroma nuoroda į atskirą rinką, ar į kelias paslaugų rinkas. Tai nėra aišku iš ieškovės rašytinių dokumentų, kuriuose, atrodo, daroma nuoroda veikiau į sektorių, o ne į atskirą rinką. Ši išpūdį sustiprina tai, kad ieškovė nurodo kelių rūšių paslaugas, kaip ir Įstatymas Nr. 328, kuriuo ji remiasi. Pavyzdžiui, ji nurodo įmones, kurios teikia „socialines ir medicines“ paslaugas, „sveikatos“ paslaugas, „sveikatos ir socialinių įstaigų sektoriaus“ paslaugas, arba įmones, kurios administruoja „senelių namus“.
- 33 Be to, iš bylos medžiagos nėra aišku, kokioje geografinėje rinkoje ieškovė veikia. Ieškovė nurodo, kad ji veikia Italijos rinkoje, tačiau nepateikia paaiškinimų. Tuo pačiu metu ji nurodo užsienio subjektus ir subjektus, veikiančius keliuose Italijos regionuose, pavyzdžiui, Emilijos-Romanijos, Lacijaus, Ligūrijos, Lombardijos, Pjemonto, Apulijos, Toskanos, Sardinijos ir Veneto. Ieškovė taip pat nurodo, kad ji įsteigta Pederobos savivaldybėje. Vis dėlto remiantis šia informacija negalima spręsti apie tai, kokioje

geografinėje rinkoje, ieškovės nuomone, ji iš tikrųjų veikia, juo labiau kad nėra patikslinamos sąlygos, kuriomis teikiamos socialinės ir sveikatos priežiūros paslaugos. Ieškovė konkrečiai nenurodo, kokių lygiu – vietiniu, regioniniu, nacionaliniu ar tarptautiniu – ji teikia paslaugas.

- 34 Antra, reikia konstatuoti, kad ieškovė tiksliai nenurodė, su kuriais subjektais, kuriems potencialiai galėtų būti taikomos nagrinėjamos nacionalinės priemonės, anot jos, ji konkuruoja. Nesant konkrečios informacijos šiuo klausimu, ieškovė negali įrodyti, kad ji yra nepalankioje konkurencinėje padėtyje. Be to, reikia paaiškinti, kad, kaip nurodyta šios nutarties 25 punkte, apie ieškovės tiesioginę sąsają negalima spręsti remiantis tik konkurencinio santykio galimybe. Taigi nepakanka (kaip tai daro ieškovė) paminėti abstraktaus termino, kaip antai termino „privatūs subjektai“, arba išvardyti įmonių, veikiančių tame pačiame sektoriuje, bet reikia paaiškinti, kodėl ir kaip minėtos įmonės turėtų būti laikomos ieškovės konkurentėmis.
- 35 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia nuspręsti, kad, nesant šios nutarties 32–34 punktuose minėtų paaiškinimų, pagal šios nutarties 26 punkte nurodytą jurisprudenciją ieškovė tinkamai nenurodė priežasčių, dėl kurių ji dėl ginčijamo sprendimo gali atsidurti nepalankioje konkurencinėje padėtyje ir dėl to gali būti daromas poveikis jos teisei padėčiai, todėl nagrinėjamu atveju tiesioginės sąsajos kriterijus nebuvo išpildytas.
- 36 Tai reiškia, kad visą ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtina ir nereikia priimti sprendimo dėl kitų SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos paskutinėje sakinio dalyje minėtų kriterijų ir Komisijos nurodytų kitų nepriimtinumų pagrindų.
- 37 Pagal Procedūros reglamento 144 straipsnio 3 dalį atsakovui pateikus šio reglamento 130 straipsnio 1 dalyje nurodytą nepriimtinumą arba kompetencijos nebuvimą grindžiamą prieštaravimą sprendimai dėl prašymo įstoti į bylą priimami tik atmetus prieštaravimą arba nurodžius, kad dėl jo bus sprendžiama nagrinėjant bylą iš esmės. Be to, pagal Procedūros reglamento 142 straipsnio 2 dalį pagrindinio ginčo atžvilgiu įstojimas į bylą yra papildomas ir netenka savo dalyko, visų pirma kai ieškiny s pripažįstamas nepriimtinu.
- 38 Nagrinėjamu atveju visas ieškiny s atmetamas, todėl nebereikia priimti sprendimo dėl *Ipab di Vicenza*, *Ipab Casa Gino e Pierina Marani*, *Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadella*, *Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona „Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo“* ir Italijos Respublikos prašymų įstoti į bylą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 39 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 40 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas, taip pat Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.
- 41 Be to, pagal Procedūros reglamento 144 straipsnio 10 dalį *Ipab di Vicenza*, *Ipab Casa Gino e Pierina Marani*, *Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadella*, *Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona „Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo“* ir Italijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su prašymais įstoti į bylą.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nutaria:

1. **Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
2. **Nebereikia priimti sprendimo dėl *Ipab di Vicenza, Ipab Casa Gino e Pierina Marani, Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadella, Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona „Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo“* ir Italijos Respublikos prašymų įstoti į bylą.**
3. **Priteisti iš *Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza „Opere Pie d'Onigo“* bylinėjimosi išlaidas.**
4. ***Ipab di Vicenza, Ipab Casa Gino e Pierina Marani, Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadella, Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona „Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo“* ir Italijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas dėl prašymų įstoti į bylą.**

Priimta 2019 m. rugsėjo 24 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
M. Prek